

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

"Έτος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρωμής την εβδομάδα
κι' όταν έχω έξοπνάδα
Συδρομητάς θά δέχωμαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας
έπειδή καιρούς πτωχείας
Συδρομή για κάθε χρόνο

— μόνο μιά φορά θά βγαίνω
— κι' όποτε μου καταβαίνω.
— διότι τούς άνέχομαι,
— και 'στο 'Εξωτερικόν,
— τρέχει τό'Ελληνικόν.
— φράγκαδάδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στο χέρι.
'Αλλ' έδω συδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ
κι' οσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές' στών φόρων την άντάρα — κι' ο Ρωμής μας μιά δεκάρα

Τέσσαρες του 'Ιουλίου
κι' έκλογαί του βασιλείου.

"Έξη πούντος κι' έβδομήντα και ακόμη εκατόν
και πηλάλαις άνω κάτω τών κυρίων δημοτών.

Είς τόν άγώνα ίτε,
γενναίοι συμπολίται.

"Ιτε, ώ 'Ελληνόπαιδες και Μαραθιονομάχοι,
της έκλογής έσίμωσε ή κρίσιμος ήμέρα,
ή μέση όλων άς ζωσθή με κλέφτικο σελάχι
και πάρετ' ένα σασεπώ και χασαπιού μαχαίρα
και όποιος λόγο σās ειπή εὐθύς και παραχρημα
με βόλια και με μαχαίραις άς πέση κάτω θύμα.

'Εμπρός, ώ 'Ελληνόπαιδες, 'στάς νέας έκλογάς
και κάθε δευτερόλεπτο άς γίνεται κανυάς.
Είναί ανάγκη μερικοί εκ της ζωής να λείψουν
πρός χάριν του Καλλιφρονά, του Σούτσου και του Ραλλη
κι' εκείνοι τās θυσίας σασβεβαίως θ' άνταμείψουν
και θα σās 'πουν ευχαριστώ εις τη ζωή την άλλη.

'Εμπρός, ώ 'Ελληνόπαιδες και άς σās πιάση τρέλλα,
γιατ' είναι Δήμαρχοι αυτοί, δέν είναι παιξες γέλα.
Και δέν αξίζει δι' αυτούς να πέσης κάτω πτώμα,
αφοῦ, άν έβγουν Δήμαρχοι, θα λείψη κάθε βρώμα
και ή 'Αθήνα θα γενή ως είδος τι Παρίσι
και θάλλη και ο Σαλιάρ-Γιούγκ έδω να κατοικήση;

'Εμπρός, μωρέ Κοτρώνηδες, νταήδες μαχαιράδες,
έμπρός, μωρέ 'Αρτόζηδες και Σαλαμινομάχοι,
κτυπάτε με χασάπικα μαχαίρια και σουγιάδες,
με σκούπαις, ταβανόξυλα και ό,τι άλλο λάχη.
Κτυπάτε κι' ο Χαρίλαος κι' ο Θεοδωρής κτυτάζουν
και για τούς νέους μάρτυρας στεφάνια έτοιμαίζουν.

'Εμπρός, ώ 'Ελληνόπαιδες, εις όλαις της ταβέρναις
με φώσφορα, με μάσκουλα, με ζήτω και λαντέρναι.
Σκοτόνεσθε αλύπητα για τ'άσπρα και τὰ μαύρα,
ας δείξη πάλιν ο καθείς πώς είν' 'Ελλήνων θρέμμας
κι' είναι πολὺ ωφέλιμον μέσα σ' αυτή τη λαύρα
να φεύγουν από 'πάνω μας όλίγα δράμια αίμα.

"Ας βασιλεύση πανταχού ή φρίκη και ο τρόμος,
μακράν οι χωροφύλακες και κάθε 'Αστυνόμος.
'Ανοίξετε της εκκλησιαίς να τρέξη ο λαός,
των έκλογών έσίμωσε ή κρίσιμος αγγή
κι' άν τώρα ερωτήσητε ποιόν θέλει κι' ο Ρωμής,
αυτός και είναι κι' έσεται μ' εκείνον που θα 'βγῆ.